

Olimpiada biblică. În perioada 24-29 august, la Suceava, se desfășoară olimpiada biblică. Copiii noștri calificați sunt: Levi Maței, Robert Cociuba și Eliza Szucs. Sunt însoțiți de Manuela Szucs, Tobias și Teo Stoica.

Rugăciune pentru Levi Anton: 4 septembrie, ora 20:00, la demisol.

Întâlniri rugăciune: marți, ora 18:00 - rugăciune bolnavi; joi, ora 18:00 - timp de rugăciune al surorilor; vineri, ora 18:00 - mijlocire, misiune.

Cursul de cateheză se va relua duminică, 7 septembrie, ora 10:00 și se va desfășura în sala de protocol. Acest curs se adresează persoanelor care doresc să se boteze dar și celor care doresc să afle mai multe despre religia creștină.

Operațiunea GHIOZDANUL

În vederea începerii noului an școlar, dorim să venim în sprijinul copiilor din familii defavorizate. Toți cei care au posibilitatea, sunt rugați să aducă la biserică un ghiozdan nou (sau în stare foarte bună), cu rechizite. Se pot face și contribuții financiare, astăzi, la ieșire.

Motive de RUGĂCIUNE

Pentru frații și surorile de la Biserica Baptistă Maghiară din Timișoara, care azi sărbătorească, prin harul Domnului, un secol de existență. Ne rugăm și pentru fratele pastor Ioan Bugnărug care va reprezenta Biserica Betel.

Să ne rugăm lui Dumnezeu pentru PACEA în Ucraina și în lume, pentru oprirea confruntărilor sângeroase. Prin rugăciune, să ne adunăm în jurul PĂCII și să o ocrotim. Dumnezeu să dea înțelepciune și gândul cel bun tuturor liderilor implicați!

La mulți ani!

Becheru
Constantin
Betcu Alin
Boldor Adina
Crainic Mărioara
Danceu Ioana
Duca Mărioara
Dumitrășcuță
Mircea
Gherebeanu
Daniela
Giula Aurica
Giurici Valentin

Janai Tiberiu
Jurca-Panda
Lenuța
Moldovan Maria
Negrescu Marius
Pantea Maria
Pășcuț Maria
Pușcașu Elena
Radosavlevici Geca
Rotaru Vasile
Sentici Maria
Țermure Alina

BETEL

CASA LUI DUMNEZEU

o casă pentru inima ta

Buletin duminical AN XXVI | Nr.35 | 31.08.2025

DUMINICĂ

09:30-10:00

Rugăciune

10:00-11:00

Studiu biblic

11:00-12:15

Serviciu divin:

Corul mixt

Mesaj: Gabriel Drăgoiu

16:00-18:00

English service:

Worship | message

18:00-20:00

Serviciu divin:

Corul mixt

Mesaj: Ionuț Pungilă

Contribuții financiare

BISERICA BAPTISTĂ BETEL

JOI

19:00-20:30

Seară de rugăciune

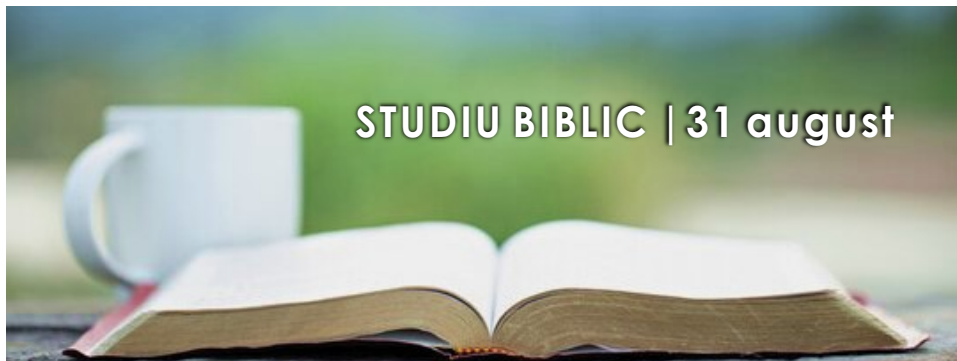
SALUTUL BISERICII
pentru anul 2025

Urmăriți pacea cu toți și
sfințirea fără care nimeni
nu va vedea pe Domnul.

Evrei 12:14

BISERICA CRESTINĂ BAPTISTĂ NR. 1 "BETEL" TIMISOARA

Str. Ady Endre 20 Timisoara | 0256 491918 | betelbaptist@gmail.com | www.betel.ro

JERTFA LUI HRISTOS - o jertfă mai bună

Text biblic: Evrei 10:1-39

1. Efectul etern al jertfei lui Hristos (vv. 1-18)

Autorul epistolei ajunge în mod inevitabil la acest punct, care trebuie să concluzioneze întreaga argumentare teologică. Pentru cei ce încă îmbrățișează cu devotament Legea Vechiului Testament ar trebui să devină foarte clar că Legea are un rol limitat în planul lui Dumnezeu. Adică Legea nu poate face mai mult decât să indice spre lucrurile superioare viitoare. Legea este un fel de umbră a lucrurilor care sunt strâns legate de venirea lui Hristos în lume și de lucrarea Sa mântuitoare perfectă. (v. 1) Legea nu poate realiza o mântuire desăvârșită așa cum doar Hristos poate face. Repetabilitatea jertfelor prevăzute de Lege demonstrează eficiența temporară a acestor jertfe și faptul că Legea nu poate oferi nimic mai mult decât soluții temporare: iertarea și curățirea de păcate promise de Lege așteaptă împlinirea în jertfa. Dacă până acum argumentele referitoare la Lege și la eficacitatea limitată a jertfelor au fost logice, autorul recurge și la argumente scripturale-profetice. În 10:5-6 el citează Psalmul 40:6-8, dar din Septuaginta (LXX – traducerea în limba greacă a Vechiului Testament), unde textul epistolei spune „mi-ai pregătit un trup” ar fi trebuit să fie „mi-ai străpuns urechile.” evident, textul Septuagintei este o interpretare (sinecdotă) prin traducere, dar care se potrivește cu felul de argumentare al Epistolei către evrei. Ca urechile să poată fi străpunse era nevoie de un trup. Venirea Fiului lui Dumnezeu în lume (1:2) este începutul și baza mântuirii credincioșilor. Accentul pus pe trup și pe întrupare nu diminuează înțelesul inițial al psalmului. Fiul lui Dumnezeu, prin întrupare, urma să fie robul perfect, demonstrând o ascultare perfectă, de care niciun alt om sau rob nu ar fi fost capabil. De aceea o astfel de ascultare perfectă este de dorit în comparație cu jertfele (Psalmul 40:6).

Modul în care înțelege autorul epistolei porțiunea din Scriptură citată este tot în sensul expirării Legii și a jertfelor prevăzute de ea, acest lucru fiind logic și inevitabil odată cu venirea Fiului în lume (vv. 8-9). Aici intervine și aspectul unei relații personale și raționale cu Dumnezeu. Imaginea animalelor jertfite nu putea presupune o relație veridică, rațională, cu Dumnezeu. Însă Fiul, care va fi jertfit, are o relație personală și desăvârșită cu Dumnezeu. De aceea El poate spune: „vin să fac voia Ta.” Este explicată imediat această voie a lui Dumnezeu (v. 10), adică jertfirea trupului Domnului Isus Hristos. Aceasta este unica jertfă care are efecte eterne, fiind adusă: „o dată pentru totdeauna.” Doar prin jertfa aceasta credincioșii sunt sfințiți, rezultat pus în contrast cu incapacitatea Legii și a jertfelor prevăzute de ea de a-i face pe credincioși desăvârșiți (v. 1). Versetele următoare din argumentul epistolei nu arată doar limitările sistemului de jertfe, ci și limitările slujirii preoțești. Slujirea preoțească aronică era o slujire repetitivă, cu eficiență limitată (v. 11). Oricât de multe jertfe ar fi aduse de către preoți, nici jertfele și nici preoții nu pot șterge păcatele. O speranță certă nu poate fi furnizată în baza unui astfel de sistem. Speranța o găsesc credincioșii în soluția dată de Hristos, care este în același timp și jertfă și Mare Preot, și Fiul, stând în permanență la dreapta lui Dumnezeu (v. 12). Faptul că stă la dreapta lui Dumnezeu confirmă calitatea Sa de Fiul, dar și faptul că jertfa Sa unică a fost acceptată pe o perioadă nelimitată, etern. În 10:13 apare un alt citat din Vechiul Testament, din Psalmul 110:1. Acest citat face trimitere la mesianitatea lui Isus și la calitatea Sa de Fiul. Contrastul dintre jertfele vremelnice ale Legii și jertfa lui Hristos este evidențiat din nou (v. 14). O singură jertfă a realizat ceea ce o mare mulțime de jertfe nu au putut și nu ar fi putut niciodată realiza, și anume, desăvârșirea și sfințirea credincioșilor.

Pentru a explica superioritatea jertfei lui Hristos autorul epistolei a adus argumente logice, scripturale-profetice, dar acum aduce un alt argument, puternic, deoarece este vorba de Duhul Sfânt (v. 15). Profetii Vechiului Testament au anunțat ce va presupune Noul Legământ al lui Dumnezeu (vezi Ieremia 31:31-34). Potrivit profetiei lui Ieremia, citată în 10:16, Legea nu mai este ceva exterior credinciosului, ci este interiorizată prin prezența Duhului Sfânt. Credinciosul sfințit, desăvârșit, este conștientizat de Duhul Sfânt de ceea ce dorește Dumnezeu de la fiecare credincios, fără a mai fi necesară o raportare directă la Lege. Noul Legământ nu mai are nevoie de Lege așa cum avea Vechiul Legământ. Duhul Sfânt este mai mult decât un suplinitor al Legii, deoarece El a inspirat Legea și El o fixează în inimile și mințile credincioșilor. Duhul Sfânt produce această schimbare în raportarea credinciosului față de Lege, dar și în raportarea lui Dumnezeu față de credincioși, întrucât Dumnezeu nu își mai aduce aminte de păcatele credincioșilor (v. 17). Jertfa lui Hristos este perfectă, nu expiră, deci nici iertarea oferită nu expiră. Așadar, dacă jertfa lui Hristos este suficientă pentru iertarea păcatelor, atunci nu mai este nevoie vreodată de o altă jertfă pentru păcate (v.

2. Implicațiile superiorității (jertfei) lui Hristos (vv. 19-39)

Partea practică a epistolei conține îndemnuri și avertizări. După ce s-a arătat prin mai multe argumente și mijloace că jertfa lui Hristos este superioară oricărei jertfe, că Legământul cel nou este net superior celui vechi, autorul epistolei explică implicațiile acestui fapt. Mai întâi el oferă un prim îndemn de apropiere și participare (vv. 19-31). Versetele pasajului ar trebui parcurse având în minte în mod constant situații, imagini, practici din Vechiul Testament. Credinciosul Noului Legământ se poate apropia de Dumnezeu fără temerile și opreliștile aferente Vechiului Legământ. Locul Preasfânt, care era inaccesibil, excepție făcând marile preot o singură dată pe an, le este deschis acum tuturor credincioșilor în baza eficacității sângelui jertfei lui Hristos (v. 19). Nu doar că jertfa lui Hristos este eficientă, dar intrarea în Locul Preasfânt este posibilă și datorită faptului că trupul lui Isus înlocuiește perdeaua despărțitoare din Templu (v. 20), dar și mai mult, este Marele Preot „pus peste casa lui Dumnezeu” (v. 21). Isus este mai mare decât Moise, care, și el, a fost „credincios în toată casa” lui Dumnezeu (Numeri 12:7 și Evrei 3:5). Calea deschisă de Hristos spre Dumnezeu este o cale a vieții și nu a morții. În contextul Vechiului Legământ cei ce ar fi îndrăznit să se apropie de Dumnezeu fără mijlocirea ritualurilor, a jertfelor, a slujirii preoțești porneau negreșit pe o cale a morții, dar prin Domnul Isus Hristos aceasta devine o cale a vieții, asigurată de jertfa Lui perfectă, de mijlocirea Lui ca Mare Preot, de trecerea dincolo de perdeaua despărțitoare prin trupul Lui. Principiul apropierii de Dumnezeu nu s-a schimbat însă. Dumnezeu nu devine indulgent cu păcătoșii. Ei au parte o mai puternică mijlocire – sunt mai bine asigurați prin Hristos. Nevoia de curăție, de sfințire, de credință sinceră, de gândire transformată, de onestitate rămâne cât se poate de actuală (v. 22). Hristos vine în sprijinul credincioșilor ajutându-i să întâmpine această nevoie.

În ceea ce-L privește pe Dumnezeu, El a demonstrat că a fost, este și rămâne credincios. Problema este întotdeauna de partea oamenilor. Și ei trebuie să fie statornici și nu șovăielnici în credințioșia lor (v. 23). Statornicia credincioșilor, constanța lor în relația cu Dumnezeu, este răspunsul firesc la toate beneficiile pe care aceștia le au datorită lui Hristos. Ei trebuie să fie conștanți inclusiv în exprimarea unei mărturii clare despre speranța pe care o au în Hristos. Următorul îndemn este un îndemn colectiv, care vizează relațiile din comunitatea de credință. Credinciosul mântuit nu este de unul singur. El face parte din biserică, dintr-o comunitate a credincioșilor, în care există responsabilități. O responsabilitate clară este altruismul spiritual. Adică, credincioșii se gândesc unii la alții, se au în vedere unul pe celălalt, se sfătuiesc, cresc spiritual împreună, se îndeamnă la dragoste și la fapte bune. Nu este vorba de poliție spirituală sau religioasă, nu este vorba de o superioritate spirituală care alunecă în mândrie, ci este vorba de o grijă frățască autentică. Următorul îndemn are de-a face tocmai cu conștientizarea apartenenței la o biserică locală. A părăsi biserica nu este un lucru bun, deși unii au acest obicei. Mai degrabă un bun obicei ar fi acela de a-i încuraja pe frați pe calea credinței știind că ziua revenirii Domnului, ziua judecății, se apropie tot mai mult, timpul pe care îl au credincioșii pentru părtășie și slujire împreună fiind limitat („cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie”). Apoi urmează o avertizare, anticipată deja de versetul 25. Avertizarea vizează necredința. Aceasta este o ofensă gravă la adresa lui Dumnezeu, iar răzbunarea pentru o astfel de ofensă este a Domnului. Majoritatea păcatelor sunt făcute cu voia, dar probabil autorul are în vedere păcatul necredinței. Pentru un astfel de păcat nu mai rămâne nicio jertfă care să poată rezolva. Pasajul se încheie cu un nou îndemn, o încurajare de a îndura persecuția. Aceste ultime versete sunt în legătură cu avertizarea precedentă. Pentru credincioși, consolarea poate fi găsită chiar în pierderi, fiind conștienți că lucrurile care contează, posesiunile cu adevărat importante sunt păstrate în alt loc de Dumnezeu, în cer. Îndemnul concret vizează perseverența și este prezentat în versetul 35 prin asocierea încrederii cu răsplătirea. Dacă Hristos, împlinind voia lui Dumnezeu a dobândit beneficii eterne cuprinse în Noul Legământ, cei credincioși, împlinind la rândul lor voia lui Dumnezeu, vor dobândi cu siguranță ce le-a fost făgăduit de Dumnezeu, dar pentru a realiza acest lucru răbdarea este esențială. Pentru cel neprihănit întotdeauna miza este credința, iar Dumnezeu îi apreciază pe cei care sunt statornici și nu dau înapoi. Concluzia este că credincioșii, autorul identificându-se cu cei cărora le vorbește, sunt capabili să rămână statornici în credință.